

האיש המגוחך הזה שוב אינו מצחיק

לה התחיל כבר

בגין אינו פאשיסט. מי שטוען אחרת, חוטא למשמעות המילה, כאשר חובה עלינוה היא לדייק ולאחר את הנגע. אל נצעק, זאבו! זאבו! אבל יש כיום בישראל קבוצת פאשיסטיות כמלוא מוכן המילה.

קבוצתו של "הרב" מאיר כהנא היא פאשיסטית לכל דבר, וכך היו מגדירים אותה אילו היתה קיימת בכל ארץ אחרת. לא ניאור. לא פסבדר. פאשיסטית. יש לה כל הסמנים של תנועה פאשיסטית: גזע עליון, עם נבחר, פולחן האלימות, "האויב הפנימי", ההטפה לרצח יריבים, תאים מחתרתיים, נשק, גוש-אמונים, תנועת-התחייה והשוליים הימניים של הליכוד — אלה היו זוכים, בכל ארץ אחרת, בהגדרה של ניאור-פאשיסטים. (אילו אמר מישוה בעולם על היהודים את אשר הם אומרים על הערבים — לא היה איש מפקפק בהגדרה זו, וזעקתם של יהודי העולם וישראל היתה עולה השמימה וממלאה ארץ.)

כל זה כבר קיים, תוכנית לפוצץ את קודש-האיסלאם על הרהיבת, ועתה הנסיון להשתלט עליהם בכוח. רימון יד על מסגיני-שלום, ההתנקשות בחיי ראשי-העיריות בגדה היריות באוכלוסייה שם. איומי-הרצח שעל הקירות, אם זה לא פאשיזם — מהו פאשיזם?

הפאשיזם הזה נהנה במידה רבה מחסותו של השילטון, שאינו פאשיסטי.

כמו בגרמניה, סבורים פטריוטים הגונים, אנשי הימין השמרני הלגיטימי, שכדאי להשתמש בפלוגות-הסער, או לפחות להתייחס אליהן בסובלנות אהדת. לחבל בחקירות נגדן, להעלים ראיות, לפטור בעונשים קלים, כשאין אפשר להימנע מהעמדה למישפט. להזרים כסף ונשק, בדרכים שונות (הגנה מרחבית, ישיבות, חינוך ועוד), וגרוע מכל — זדיונות פאשיסטיות אלה ניתנת עתה לגיטימציה לאורך כל החזית.

כלכלית-התקשורת נוצר "איוון" בין זורקיה-רימון וקורבנות-הרימון, ולכל צד ניתנת הודמנות הוגנת להסביר את דיעותיו, למספיק-הרצח ניתנת דריסת-רגל בחברה ההגונה, בטרקלינים, במיון-הכנסת, בסמפוזיונים, יותר ויותר נשמעים פסוקים כגון: "נכון, הם מגזימים, אבל..." תנועת-התחייה נמצאת בממשלה, והיא שהציעה את מועמד הקואליציה לתפקיד נשיא-המדינה. (היה פעם נשיא, הפלד-מארשל פאול פון-הינדנבורג, והוא שקרא למי שקרא להרכיב ממשלה.)

ובכלל, מה עשו רעש בגלל צברה ושאתילא? מדוע הרחיקו את אריאל שרון ממישרת-הביטחון? טוב שהכי ניסו במקומו אדם שהוא קרוב כמוהו לגוש-אמונים ול-מתחלים החמושים, והמחפה על כך בחיך אדיב. כל אלה מזכירים משהו. מזכירים עד אימה.

א, זה לא מוכרח לקרות, שום דבר אינו מוכרח לקרות, זה תלוי בבני-אדם, בגו, הפאשיזם הוא מחלה, הוא הסרטן של הנפש, וכמו כל סרטן, יש סיכוי למנוע את התפשטותו, אם מאתרים אותו בשלב מוקדם.

לא אחרת, עוד ניתן לאתר, לעצור, לרפא. יש לנו יתרון אחד על הגרמנים של 1932: אנהנו יודעים מה קרה בגרמניה של 1932. ראינו איך זה קרה, אם הגוף הלאומי כולו יתקומם נגד המחלה המאיימת עליו — הוא יכול להתגבר, אך כדי לעשות זאת, עליו להבחין במחלה הממארת בעוד מועד.

אחרי שכתבתי את המאמר הזה, בלי-שבת, שמעתי בשבת הרצאה של יהושע סובול. הוא דיבר על אותו הנושא, והוא אמר כמעט את אותם הדברים עצמם. הוא הוסיף על כך רעיון מפחיד: שפאשיזם הוא ביטוי של הרס עצמי, בעל היצר הזה מפנה אותו כלפי חולת, שאיפת-המוות שלו מוצאת את ביטוייה בהתקפה רצחנית על אחרים.

כך עשו הנאצים ליהודים, עכשיו עלולים היהודים לעשות זאת למישוה אחר, אם כן, הרי לא נצטנח אנהנו את הנאצים, כפי שהיה נדמה, אלא להיפך — הם ניצחו אותנו אחרי מפלתם.

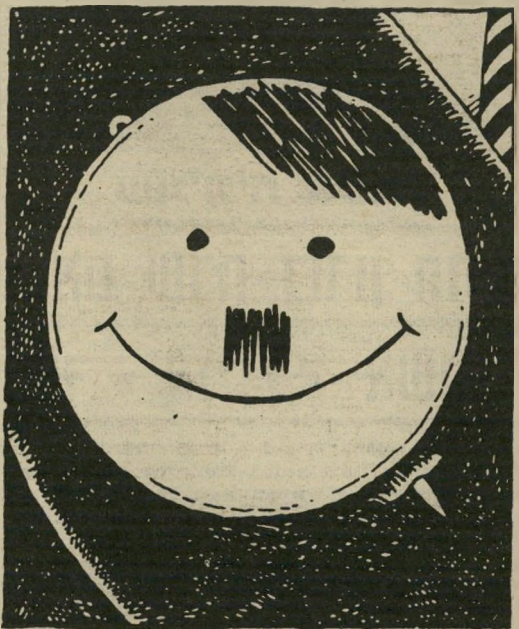
הסבר אחר: ההזדהות התת-הכרתית של קורבן עם מדכאו, המובילה לחיקוי, יהושע סובול ואני — אנהנו שנינו מאותו הכפר, ראינו בילדותנו איך משתגע עם גזול, נאור, תרבותי, לכן אנהנו מפעילים את צופרי-האזעקה קצת לפני האחרים, חושני חדים יותר, אנהנו מכירים את המר-אח, את הצליל, את הריח.

המרכיבים ישנם, חומר הנפץ החברתי, שהיה קיים בגרמניה בצורת מיליוני מובטלים מיואשים, נמצא כאן בצורת מאות אלפי המקופחים, המושפלים מרי-הנפש בשכונות-המוצקה, וגם פלד-מארשל עתיר-החילה ופירר פוטנציאלי יש.

ניתן לעצור את כל אלה, אם יהיה לנו מה שהיה חסר בגרמניה של אז: הרוח הנחושה והאגרוף הקמוץ של הדמוקרטיה, שאחת החלטתה: הפאשיזם לא יעבור פה!

האיש המגוחך הזה, בעל המיכתא האמריי קאי העילג והסיגנון המבחיל, שוב אינו מצחיק. וגם הבייונים שלו, לקס בינלאומי של סוטים ובעלי תסביך-נחיתות, מופרעים מרוסיה וחוליינפש מארצות הברית, קומיסארים יהודיים וקאבובים יהודיים — אין הם מצחיקים עוד. הם החלו להרוג, לירות, להתעלל, להכות, לאגור נשק, הם מתכננים את פיצוץ המיסגדים בגדה ואת הריגת ה"בוגדים" בישראל.

כמה מראשי הצבא עוורים להם ונותנים להם נשק, המדינה מרימה להם כספים, וכך עושים גם מיליונרים יהודיים בעולם, קציני-מישטרה מעלימים עין, ועוזרים בחשאי, שופטים פוטרם אותם בעונשים אבסורדיים. אחרי הכל, הם ציונים טובים, וגרוע מכל אלה, הרבה גרוע מכל אלה:

הדיונות המטרופות, שנשמעו קודם כהגונים שז חודה נפש, נשמעות עתה בהקשבה.

לגרש את הערבים מן הארץ? למה לא? אפשר להביא לכך, אתם יודעים איך, די-ריאסין, שאתילא, בהזמנות הנכונה זה יהיה אפשרי, ולהשתיק את הבוגדים והעיתונאים — זה טוב, ולסתום את הפה למערך, ומישוה מוכרח להרוג פה ושם כמה ערבים בגדה, כדי להוריד להם את הראש.

זה מתחיל ללכת, מומינים אותו לבתי-ספר, עורכים לו סימפוזיונים, נותנים לו לדבר, יש דמוקרטיה, צריכים לשמוע את כל הדיועות, במדינה דמוקרטית, מי שמטיף לרצח-עם זכאי לאותה מידה של הקשבה כמו מי שמטיף לצימחונות. (לא בגרמניה, חלילה, כי שם זה אנטישמיות, זה לא אותו הדבר.)

ואם זה טוב לפלוגי, זה טוב גם לאלמוני ולפלמוני, גוש-אמונים אינו יכול לפגור בהרבה אחרי הכנופיה של כהנא, שמא יחזילו חברה לעבור לגוף העיקבי יותר, ותנועת התחייה אינה יכולה לפגור אחרי גוש-אמונים, ובימין של הליכוד...

אם מותר לדבר בגלוי על גירוש המוני ורצח-עם — אז למה לגזור מחשבות אלה בלבד אחרי הכל, גם גוש-אמונים ואנשי-התחייה הימין של חרות, ואולי גם הימין של מיסלגת-עבודה, יודעים שאין דרך אחרת, אם רוצים להתחזק בשטחים הכבושים ולקיים מדינה יהודית, והו הפיתרון, הם רק חשבו שלא כדאי להגיד את זה בגלוי, אבל הנה מסתבר שאפשר, ושגם כדאי, ריח מסויים מתחיל לנדרף בארץ, ריח של...

ריח של מה? אסור להירעת עוד מלקרא לדברים בשמם הנכון והמלא, כי ההתחמקות מתחילה להיות בנפשנו, זהו ריח של פאשיזם.

פאשיזם, פשוטו כמשמעו, מדינת-ישראל אינה מדינה פאשיסטית, מי שאומר כך הוא שקרן, או בור, הליכוד אינו פאשיסטי, וגם לא תנועת-החרות, מנחם

יה היה איש מצחיק בגרמניה. הוא נראה מצחיק, מפני שהיה לו שפם של צ'רלי צ'פלין. הוא דיבר בצורה מצחיקה, מפני שהיה לו מיכתא זר, אוסטרי. הוא נאם בצורה מצחיקה, כפאתוס היסטרי שכל גרמני אמיתי בז לו.

הוא היה מצחיק, מפני שהוא נאם לפני קבוצות של כמה עשרות איש והתימר לחולל מהפכה בגרמניה, להטיל את הממשלה, להוציא להורג את המדינאים, לגרש את כל היהודים, להחליף את הדגל, ומה עוד. אנשים הגונים, וביניהם לאומנים קיצוניים ואנשי הימין, סלדו ממנו, פטרו אותו במשיכת-כתף, איש לא מכובד, ההיסטר הזה, לא גרמני אמיתי, תסרית-תרבות, מנהיגם של בריונים, לא כדאי להיראות בחברתו. זה היה ב-1921.

כעבור שמונה שנים עדיין סברו רוב הגרמנים שאולף היטלר הוא עדיין מאוס, אבל הם חדלו לצחוק ממנו. עדיין היה לו שפם של צ'רלי צ'פלין, והוא דיבר עדיין במיכתא אוסטרי שזרם את האוזן הפרוסית, הוא היה עדיין מנהיגם של בריונים ואיש-שערוריות, אבל הוא לא דיבר עוד לפני מאות, אלא לפני רבבות, והרגל הלאומי החדש שהמציא התנופה מרבבות בתים בגרמניה.

הבריונים שלו חדלו להיות כנופיה, הפכו צבא אציר, הם הרגו בחרוב, פרצו לבתים, פוצצו אסיפות, ירו במפגינים, היו להם תאי-מחתרת בצבא ובמישטרה, אך לא זה היה העיקרי. העיקרי היה שדי עותי, שנשמעו כמה שנים לפני כן כהגיגים של מפורק, הפכו עתה השקפה לאומית.

התווכחו עליהן בבתיים מהגונים, הומינו אותו להרצות עליהן לפני ציבורים מכובדים — בנקאים, עורכי-דין, קצינים, הומינו אותו לגאום בבתי-ספר.

לגרש את כל היהודים? מדוע לא, בעצם? אחרי הכל, כולנו יודעים שהם יסוד זר בגרמניה, שהם פוגעים באופי הגרמני לנו המדינה, ולהוציא להורג את ראשי הרפובליקה, ימח שמם? אולי זה רעיון טוב...

אנשים מכובדים מאוד התחילו להיראות בחברתו של מר היטלר, גנרלים, איליהון.

נכון, הוא לא היה לגמרי מכובד, לא תרבותי, צעקן, לא פרוטי אמיתי, אלא — אם תסלח לי על הביטוי — אוסטרי, אבל בכל זאת, כרגש הגון, הראש שלו מונח במקום הנכון, דרושים לנו אנשים כמהו, לעזאזל, שופטים פטר רוצחים נאציים בעונשים מגוחכים, קציני-מישטרה עצמו עין כשגילו הוכחות נגד פלוגות-הסער.

אחרי הכל, הם פטריוטים אמיתיים, זה היה ב-1921.

אז קרה האסון, הכלכלה הגרמנית התמוטטה, מיליוני מובטלים מיואשים מילאו את המדינה, בשמאל דיברו על מהפכה, על סובייט גרמני, בימין שיקשקו בעלייהון, במרכז המתינו מיליונים להדעות פטריון, לאובדן יסודות הקיום, לשואה.

היטלר עדיין גידל את השפם המצחיק, דיבר עדיין ברי"ש אוסטרי קשה, הניף עדיין את זרועותיו באוויר, בצורה בלתי-גרמנית (קצת כמו יהודי, אם תסלח לי), אבל כדאי להקשיב לו, יש הרבה היגיון במה שהוא אומר, היהודים הם מקור האסון? בוודאי! למה לא חשבנו על זה קודם? והו ההסבר! הרי אין הסבר סביר אחר!

צריכים לגרש את היהודים, להרוג אותם, וגם את הקומוניסטים, והסוציאליסטים, והכר נים החופשים, הם הרסו את העם הגרמני.

דרוש איש חזק, כדי להציל את המדינה, היטלר זה הוא איש כהילה, אלים בלתי-תרבותי? ברין? טוב מאוד — עכשיו דרוש אדם כזה! אחד שלא איכפת לו להרוג כשצריכים להרוג, ולפוצץ כשצריכים לפוצץ, כחדרי-החרים התכנסו אלופים, בנקאים ואיליית-עשייה, בכורסת-עור נוחות ועמקות, והחליטו: זהו זה, איראו, או הקומוניסטים או הברנש הזה, היטלר.

נכון, הוא איש מנעיל, לא היינו מכניסים אותו הביתה, אבל הוא יכול לעשות את העבודה המלוכלכת בחרוב, והרבה מן הדברים שהוא אומר הם די נכונים, לגרש את היהודים, למשל... זה היה ב-1932.

והשאר כתוב בספר דברי הימים של עם ישראל. א, אנהנו לא נמצאים בגרמניה של 1932, וגם לא בגרמניה של 1929, אבל את גרמניה של 1921 כבר עברנו.